

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Vasile Ciobanu,
reprezentat de avocatul Dorin Asandei,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Vasile Ciobanu împotriva Anei Lozonschi privind desfacerea căsătoriei, și

la cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de Ana
Lozonschi împotriva lui Vasile Ciobanu, intervenient accesoriu Direcția pentru
Protecția Drepturilor Copilului s. Botanica privind stabilirea domiciliului
copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a
cheltuielilor suplimentare,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2ra-536/25
Nr. PIGD 2-23070139-01-2ra-19082025)*

Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de
procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (M. Muruianu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

12 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Dorin Asandei,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat
Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 mai 2023, Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Radu Dubceac, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Lozonschi (Ciobanu) privind desfacerea căsătoriei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că la 14 septembrie 2019, a fost înregistrată căsătoria dintre el și Ana Ciobanu, la Serviciul de Stare Civilă Hîncești, din care a rezultat copilul minor Xxxxxx Xxxxxx, născută la xxxxxxxxxxxx.

3. Reclamantul a susținut că inițial, relația dintre părți a decurs armonios, însă, ulterior, conviețuirea conjugală a devenit imposibilă din cauza neînțelegerilor de ordin familial și a lipsei unei viziuni comune asupra vieții de cuplu. În prezent, soții nu mai locuiesc împreună și nu mai întrețin relații specifice vieții de familie, motiv pentru care se impune constatarea faptului că menținerea căsătoriei nu mai este posibilă.

4. În consecință, Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Radu Dubceac a solicitat desfacerea căsătoriei dintre el și Ana Ciobanu, încheiată la 14 septembrie 2019 și înregistrată la Serviciul Stare Civilă Hîncești sub nr. 27 din registrul actelor de stare civilă.

5. La 20 iunie 2023, Ana Lozonschi (Ciobanu), reprezentată de avocatul Mihail Gafton a depus acțiune reconvențională, completată la 07 septembrie 2023 împotriva lui Vasile Ciobanu, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului s. Botanica, prin care a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor la locul său de trai, după desfacerea căsătoriei, încasarea de la Vasile Ciobanu, în favoarea sa, a unei pensii de întreținere pentru copilul minor în cuantum de 1534 de lei lunar, până la atingerea majoratului, precum și a cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea și tratamentul copilului minor grav bolnav, în sumă fixă de 3000 de lei lunar, cu aplicarea acestor plăți începând de la data depunerii acțiunii.

6. În motivarea cererii de chemare în judecată reconvenționale, Ana Lozonschi, reprezentată de avocatul Mihail Gafton a indicat că locuiește separat de Vasile Ciobanu și că ultimul nu este angajat oficial în câmpul muncii, beneficiind de venituri flotante și netransparente, acordând servicii de transport. Astfel, faptul dat face imposibilă aplicarea față de el a principiului

de bază de încasare a pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori sub formă de cote părți.

7. Subsecvent, a relevat că la momentul înaintării acțiunii, conform datelor statistice pe economie în țară, minimul de cheltuieli pentru întreținerea unui copil pentru anul 2022 a constituit 3068,5 lei.

8. Totodată, a relevat că copilul lor comun minor a fost diagnosticat cu o boală gravă, tratamentul cărui necesită cheltuieli financiare enorme, cărora abia de le mai face față.

9. Prin hotărârea din 26 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Ciobanu.

S-a desfășurat căsătoria încheiată între Vasile Ciobanu și Ana Ciobanu (anterior Lozonschi) la data de 14 septembrie 2019, la Serviciu stare civilă Hîncești sub nr. 217.

Taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț se încasează proporțional de la ambii Vasile Ciobanu și Ana Ciobanu.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la Agenția Servicii Publice.

S-a admis acțiunea reconvențională depusă de Ana Ciobanu împotriva lui Vasile Ciobanu, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului s. Botanica, privind stabilirea domiciliului copilului și încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor suplimentare.

S-a stabilit domiciliul copilului minor XXXXXX XXXXXX a.n. xxxxxxxxxxxx cu mama sa Ana Ciobanu.

S-a încasat de la Vasile Ciobanu în folosul Anei Ciobanu, pensia de întreținere pentru copilul minor XXXXXX XXXXXX a.n. xxxxxxxxxxxx în mărime de 1534 de lei, urmând a fi încasată lunar începând cu 16 mai 2023 și până la atingerea majoratului.

S-a încasat de la Vasile Ciobanu în folosul Anei Ciobanu cheltuielile suplimentare generate de boala gravă a copilului XXXXXX XXXXXX în mărime de 3000 de lei urmând a fi încasată lunar începând cu 16 mai 2023 și până la îmbunătățirea stării sănătății copilului.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere se execută imediat.

10. La 16 mai 2024, Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Radu Dubceac, a declarat apel, iar la 09 august 2024 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 26 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială a acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respins capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor suplimentare generate de boala gravă a copilului minor în mărime de 3000 de lei.

11. Prin decizia din 09 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins din lipsă de teme apelul declarat de Vasile Ciobanu și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

12. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Centru, a reținut că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecării, a stabilit complet și

obiectiv circumstanțele cauzei, a apreciat în mod legal și temeinic probele administrate, iar hotărârea pronunțată respectă drepturile și interesele legale ale părților.

13. Instanța de apel a concluzionat că hotărârea primei instanțe, prin care s-a dispus desfacerea căsătoriei dintre Vasile Ciobanu și Ana Ciobanu, stabilirea domiciliului copilului minor XXXXXX XXXXXX la mamă, încasarea unei pensii de întreținere în cuantum de 1534 de lei lunar și a cheltuielilor suplimentare generate de boala gravă a copilului în mărime de 3000 de lei lunar, este legală și întemeiată.

14. Or, potrivit art. 79 din Codul familiei, părinții sunt obligați să participe la cheltuielile suplimentare cauzate de circumstanțe excepționale, cum este boala gravă a copilului, fără a fi necesară demonstrarea exactă a cheltuielilor deja efectuate, fiind suficientă existența unei nevoi reale și obiective confirmate prin acte medicale. Totodată, instanța de apel a apreciat că suma de 3000 de lei lunar nu este excesivă, fiind proporțională cu gravitatea bolii și necesitățile tratamentului.

15. De altfel, Curtea de Apel Centru a respins drept irelevante susținerile apelantului privind gratuitatea tratamentului medical, arătând că obligația de întreținere suplimentară nu depinde de cheltuielile efectiv suportate, ci de nevoile continue ale copilului.

16. În final, instanța de apel a constatat că apelantul nu a prezentat probe noi care ar fi putut răsturna concluziile instanței de fond, iar argumentele sale au fost apreciate ca formale, lipsite de suport juridic și nefondate în fapt.

17. La 04 august 2025, Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Dorin Asandei a declarat recurs împotriva deciziei din 09 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea parțială a acesteia și a hotărârii instanței de fond, în partea încasării din contul său în folosul Anei Ciobanu a cheltuielilor suplimentare generate de boala gravă a copilului minor în mărime de 3000 de lei lunar începând cu 16 mai 2023 și până la îmbunătățirea stării sănătății copilului.

18. În susținerea cererii de recurs, recurentul reiterând motivele de fapt și de drept invocate la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, a conchis că decizia instanței de apel este nelegală și arbitrară și urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă.

19. Prin referința depusă la 10 septembrie 2025, Ana Lozonschi a solicitat admiterea recursului declarat de Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Dorin Asandei, întrucât renunță la suma de 3000 de lei încasată de instanțele ierarhic inferioare în beneficiul său ca cheltuieli suplimentare generate de boala gravă a copilului lor minor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

21. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

22. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

23. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

24. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Dorin Asandei s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 04 august 2025. Or, decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată la 09 aprilie 2025 și notificată reprezentantului recurentului, avocatului Dorin Asandei prin intermediul poștei electronice la 23 iulie 2025 (f.d.162).

26. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.21).

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate

în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

30. Din analiza recursului declarat rezultă că Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Dorin Asandei a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 18).

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Dorin Asandei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, întrucât interpretarea legii realizată prin hotărârea contestată nu contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

32. La acest capitol, sub aspectul temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, se constată că interpretarea legii realizată de instanța inferioară contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, respectiv atunci când instanța de apel a aplicat dispozițiile legale într-un mod diferit de cel statuat în mod constant prin hotărâri irevocabile ale instanței supreme, iar această abatere a avut o influență determinantă asupra soluției pronunțate în cauză.

33. Recurentul nu a demonstrat existența unei contradicții între soluția instanței de apel și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție. Iar, în lipsa unor hotărâri anterioare ale Curții Supreme de Justiție care să statueze în mod diferit asupra normelor aplicabile cauzei și să fie puse în contradicție cu decizia atacată, motivul de recurs invocat nu poate fi reținut.

34. Astfel, admisibilitatea recursului pe baza art. 432 alin. (1) lit. a) nu este justificată, iar continuarea procedurii de recurs ar conduce la o utilizare excesivă și nejustificată a căii de atac, afectând principiul stabilității și predictibilității actului de justiție.

35. De altfel, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau că ar fi întemeiată pe o apreciere nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, decizia contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, fiind rezultatul unei cercetări multiaspectuale, complete, nepărtinitoare și nemijlocite a tuturor probelor administrate, examinate în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

36. Totodată, sub aspectul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se constată că soluția instanței de apel corespunde principiului securității raporturilor juridice și exigenței previzibilității jurisprudenței, consacrate în cauzele *Brumărescu contra României* și *Beian contra României*, în care Curtea a statuat că doar existența unor contradicții profunde și persistente la nivel național poate încălca dreptul la un proces echitabil. Or, în prezenta cauză nu s-au identificat asemenea divergențe, iar hotărârea atacată se înscrie în linia unei practici judiciare coerente și unitare.

37. În ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

38. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

39. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina (nr. 2)*, 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

40. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecătii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

41. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este

suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

42. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

43. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Centru, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

44. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

45. Decizia din 09 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 79 din Codul familiei, precum și art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, care definește temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Nemulțumirea exprimată de recurent privind încasarea cheltuielilor suplimentare generate de boala gravă a copilului minor comun în mărime de 3000 de lei lunar începând cu 16 mai 2023 și până la îmbunătățirea stării sănătății copilului, nu poate suplini absența unor vicii efective de legalitate sau de fond ale hotărârii contestate. Instanța de apel a reținut corect că obligarea lui Vasile Ciobanu la plata cheltuielilor suplimentare de 3000 de lei lunar pentru tratamentul copilului minor este legală și întemeiată, întrucât sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 79 din Codul familiei, care impune părinților obligația de a contribui la cheltuielile excepționale generate de boala gravă a copilului. De altfel, nu este necesară dovedirea cheltuielilor efective, fiind suficientă existența unei nevoi reale confirmate medical, iar suma stabilită este proporțională cu gravitatea bolii și interesul superior al copilului.

46. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

48. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

49. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

50. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Dorin Asandei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

51. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Vasile Ciobanu, reprezentat de avocatul Dorin Asandei împotriva deciziei din 09 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu